

वा० रा०

॥५६॥

प्रत्याहर निवर्तय॥ एवं त्वदभीष्टं रामसंगमरूपं वस्तु जातु कदाचिदप्यतः परं न भविष्यति॥ अत्र रामागमनस्य तव वा तत्र गमनस्य प्रसक्त्यभावादिति भावः॥ यद्वा तः परं जातु कदाचिदप्येवंभावश्चेत् भवती न भविष्यति मारयामइत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५॥ नेत्राभ्यामुपलक्षितेति शेषः॥ इदं वचनं युष्मद्वचोऽङ्गीकारे ॥ मारणं चेच्छीघ्रं तदेव क्रियतामित्यर्थकं वक्ष्यमाणं ॥ ६ ॥ लोकविद्विष्टं लोकविद्विष्टपरपुरुषसंगार्थकं ॥ संगताः समेताः किल्बिषं किल्बिषजनकार्थकं ॥ ७ ॥ ८ ॥ गुरुरुपास्यदेवता सुवर्चलासूर्य

मानुषे मानुषस्यैव भार्यात्वं बहुमन्यसे ॥ प्रत्याहर मनो रामान्नैवं जातु भविष्यति ॥ ३ ॥ त्रैलोक्यवसुभोक्तारं रावणं राक्षसेश्वरं ॥ भर्तारमुपसंगम्य विहरस्व यथा सुखं ॥ ४ ॥ मानुषी मानुषं तं तुराममिच्छसि शोभने ॥ राज्याद्वृष्टमसिद्धार्थं विह्वलं तमनिन्दिते ॥ ५ ॥ राक्षसीनां वचः श्रुत्वा सीता पद्मनिभेक्षणा ॥ नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ६ ॥ यदिदं लोकविद्विष्टमुदाहरत संगताः ॥ नैतन्मनसि वाक्यं मे किल्बिषं प्रति तिष्ठति ॥ ७ ॥ न मानुषी राक्षसस्य भार्या भवितुमर्हति ॥ कामं खादत मां सर्वानकरिष्यामि वो वचः ॥ ८ ॥ दीनो वा राज्यहीनो वा यो मे भर्ता समे गुरुः ॥ तं नित्यमनुरक्तास्मि यथा सूर्यं सुवर्चला ॥ ९ ॥ यथा शची महाभागा शक्रं समुपतिष्ठति ॥ अरुंधती वसिष्ठं च रोहिणी शशिनं यथा ॥ १० ॥ लोपामुद्रायथा गस्त्यं सुकन्या च्यवनं यथा ॥ सावित्री सत्यवंतं च कपिलं श्रीमती यथा ॥ ११ ॥ सौदासं मदयंती वकेशिनी सगरं यथा ॥ नैषधं दमयंती वभैमी पतिमनुव्रता ॥ १२ ॥ तथाहमिक्ष्वाकुवरं रामं पतिमनुव्रता ॥ सीताया वचनं श्रुत्वा राक्षस्यः क्रोधमूर्छिताः ॥ भर्त्सयन्ति स्म परुषैर्वाक्यैरावणचोदिताः ॥ १३ ॥ अवलीनः स निर्वाक्यो ह नूमान् शिंशपाद्रुमे ॥ सीतां संतर्जयन्ती स्ताराक्षसी रश्मिणोत्कपिः ॥ १४ ॥

पत्नी सूर्याभिमुखपुष्पवती काचिदौषधि रित्यन्यः ॥ ९ ॥ अतिदुःखसमयेऽपि दृढव्रतत्वद्योतनायानेकसाध्वीनामुपन्यासोदृष्टान्तविधयेत्याहुः ॥ १० ॥ ११ ॥ भैमी दमयंती नैषधं पतिं यथानुव्रता ॥ १२ ॥ १३ ॥ अवलीनश्छन्नः निर्वाक्यो मौनी शिंशपाद्रुमे स्थित इति शेषः ॥ सीतां तर्जयन्तीः राक्षसीस्तद्वाक्यान् रश्मिणोत् ॥ १४ ॥

सु० का०

॥५६॥